

**AFGØRELSE FRA
TELEANKENÆVNET**

J.nr. 10.16-0347-15

Klager:

NN

Indklagede:

Telia Danmark
Holmbladsgade 139
2300 København S
CVR 20367997

Klagetema:

Mobil – Aftaleforhold – Aftaleindgåelse – Tvang
udøvet af tredjemand

SAGSFREMSTILLING

J.nr. 10.16-0347-15

Klagen vedrører: Klagers hæftelse for abonnementsaftaler og køb af mobiltelefoner indgået under tredjemands anvendelse af tvang

Påklaget beløb: 14.642,95 kr.

Påklaget periode: Fra 14. juli 2015

Reklameret til indklagede: Den 27. august 2015

Indklagede truffet afgørelse: Den 10. september 2015

Klage modtaget i sekretariatet: Den 1. oktober 2015

Indklagede anmodet om udtalelse: Den 1. oktober 2015

KLAGENS INDHOLD OG FORLØB

Den 14. juli 2015 blev der indgået aftale om køb af to mobiltelefoner af typen iPhone 6 med tilhørende abonnementer i indklagedes forretning på Fisketorvet. Aftalerne blev indgået af klager ved brug af klagers pas og sygesikringsbevis, ligesom klager underskrev aftalerne, og mobiltelefonerne blev udleveret ved samme lejlighed.

Den 25. august 2015 kontaktede klager indklagede, idet klager oplyste, at aftalerne blev indgået under tvang udøvet af tredjemand. Klager gjorde gældende, at han som følge heraf ikke anså sig forpligtet til at betale i henhold til aftalerne. Indklagede ønskede at stille klager nogle opfølgende spørgsmål og forsøgte at kontakte klager telefonisk den 27. august 2015. Da dette ikke lykkedes, sendte indklagede en mail til klager og bad heri klager om at kontakte indklagede.

Dette gjorde klager den 2. september 2015. Klager oplyste ved denne lejlighed, at sagen var anmeldt til politiet, og at klager var bekendt med navn på vedkommende, som havde truet klager. Klager henviste til en kontaktperson ved politiet og gav i den forbindelse indklagede kontaktoplysninger på denne.

Indklagede ønskede flere oplysninger af klager og bad pr mail klager om at besvare supplerende spørgsmål.

Klager sendte herefter endnu en mail til indklagede den 7. september 2015. Heri oplyste klager, at tredjemanden først forsøgte at lokke klager til at oprette abonnementerne. Da klager afviste dette, blev det ifølge klagers oplysninger "lidt mere hårdt" og "trusselagtigt". Klager oplyste endvidere, at der samme dag også blev indgået aftaler med andre teleudbydere om køb af mobiltelefoner med tilhørende abonnementer.

Indklagede kontaktede herefter politiet, der oplyste, at det angivne sagsnummer vedrørte en røverisag, hvor klager havde været indkaldt til afhøring, idet et af de oprettede abonnementer var blevet benyttet i forbindelse med et røveri. Herefter forsøgte indklagede på ny at komme i telefonisk kontakt med klager uden held. Indklagede sendte derfor en skriftlig afgørelse til klager den 10. september 2015. Heri fastholdt indklagede, at klager hæftede for betaling af de påklagede abonnementer og mobilaftaler. Indklagede opsagde ved samme lejlighed abonnementsaftalerne, således at indklagede alene fastholdt kravet om betaling for abonnementerne indtil opsigelsen samt for mobilaftalerne i kreditløbetiden.

Klager indbragte herefter sagen for Teleankenævnet.

PARTERNES KRAV OG BEGRUNDELSER:

Klager

Afviser at hæfte for betaling i henhold til aftalerne.

Klager gør gældende, at aftalerne med indklagede er oprettet under tvang, hvorfor klager ikke anser sig for forpligtet til at betale.

Indklagede

Anser ikke sagen for tilstrækkelig oplyst og gør derfor gældende, at den må afvises fra behandling i Teleankenævnet under henvisning til, at det vil være nødvendigt med afgivelse af vidneforklaring, der ifølge ankenævnets vedtægter ikke kan ske under behandlingen i ankenævnet.

Såfremt ankenævnet finder sagen tilstrækkelig belyst uden vidneforklaring, gør indklagede gældende, at klager hæfter for betaling i henhold til mobilaftalerne.

Det er indklagedes opfattelse, at klager ikke har godtgjort, at aftalerne er oprettet under tvang, hvorfor indklagede fastholder, at der er blevet indgået gyldige aftaler mellem klager og indklagede, som klager hæfter for. Indklagede henviser endvidere til, at der forløb over 40 dage fra oprettelserne, til klager kontaktede indklagede, og at klager først efter indklagedes afgørelse anmeldte forholdet til politiet.

NÆVNETS BEMÆRKNINGER

Klager har over for nævnet gjort gældende, at det er en for klager kendt person, som under tvangslignende omstændigheder har formået klager til at oprette mobilabonnementer og købe mobiltelefoner hos indklagede. Klager anser sig derfor ikke forpligtet til at betale for mobilabonnementerne med nummeret 61 46 XX XX samt 26 68 XX XX samt to mobiltelefoner.

Nævnet skal hertil bemærke, at aftalen blev indgået i indklagedes butik på Fisketorvet, og købet blev foretaget ved brug af klagers pas med ID-nummeret 20 75 ZZZZZ samt klagers sygesikringsbevis. Klager anfægter ikke at have indgået aftalerne, men gør gældende, at aftalerne er ugyldige som følge af, at de blev indgået under tvang.

Det følger af aftalelovens § 28, stk. 2 (Bekendtgørelse af lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område nr. 781 af 26. august 1996), at såfremt en tvang er udøvet af tredjemand, og var den, til hvem en erklæring er afgivet under tvang, i god tro, må den tvungne, hvis han vil påberåbe sig tvangen, give løftegiveren meddelelse derom uden ugrundet ophold, efter at tvangen er ophørt. Undlader den tvungne det, er han bundet ved erklæringen.

Det påhviler klager at sandsynliggøre, at han blev tvunget til at indgå de pågældende abonnementsaftaler med indklagede. Hvis klager sandsynliggør dette, er det endvidere et krav, at klager gav meddelelse om tvangen til indklagede uden ugrundet ophold, efter at tvangen var ophørt.

Nævnet finder ikke, at klager blot ved at oplyse, at han er blevet truet til at foretage oprettelserne, og ved at oplyse, at han var bange for tredjemanden, der optrådte "lidt mere hårdt" og "trusselagtigt" forud for oprettelserne, uden yderligere forklaring og beskrivelse af den påberåbte tvang har sandsynliggjort, at oprettelserne er sket under tvang som beskrevet i aftalelovens § 28.

Ankenævnet finder det på den baggrund ikke godtgjort, at der foreligger omstændigheder, der kan fritage klager for hæftelse. Da klager endvidere først lang tid efter oprettelsen af abonnementsaftalerne har meddelt indklagede, at han vil påberåbe sig tvangen, er betingelserne for at lade klager påberåbe sig en eventuel tvang i øvrigt ikke opfyldt.

På denne baggrund finder nævnet ikke, at klager kan fritages for at hæfte for abonnementsaftalerne.

Klager kan som følge af ovenstående forhold ikke få medhold i sin klage.

Nævnet træffer herefter følgende:

AFGØRELSE

Der kan ikke gives klager, NN, medhold i klagen over indklagede, Telia Danmark.

Det indbetalte klagegebyr på 150 kr. returneres ikke til klager, jf. vedtægternes § 13.

Indklagede, Telia Danmark, bidrager som tilsluttet Teleankenævnet til nævnets drift og betaler derfor ikke sagsomkostninger, jf. vedtægternes § 26.